

№ 3). Прѣзь 1876—1877 билъ редакторъ на в. *Источно Врѣме*, основанъ отъ Лафанъ Ханли въ Цариградъ. Прѣзь юлий 1876 г. се прѣдставилъ отъ страна на съгражданитѣ си прѣдъ пратеника на английското правителство мистеръ *Берингъ* (Mr. Baring) и пратеника на съединенитѣ държави *Евгени Скайлеръ* (Eugene Schuyler), за да имъ изложи неспособното положение на християнското население въ Сливенския окръгъ. Отъ 1877—1878 г. билъ секретаръ на Българската Екзархия. Въ края на 1877 и началото на 1873 г. обнародвалъ въ английскитѣ вѣстници „the Times“ и „the Daily News“ нѣколко кореспонденции върху турскитѣ жестокости въ България. Прѣзь 1879 год. билъ редакторъ на първия сливенски вѣстникъ *Българско Знание*. Прѣзь юлий 1880 г. постъпилъ на държавна служба: замѣстникъ на Главния прокуроръ на Източна Румелия. Въ 1883 г. билъ назначенъ съвѣтникъ при Върховното сѣдилище на бивша Източна Румелия, а въ 1884 г. билъ повиканъ за прѣдседателъ на Върховното Административно сѣдилище въ Пловдивъ, която длъжностъ занимавалъ до съединението (6-и септемврий 1885 г.). Отъ 1881 г. до 1885 г. билъ членъ на Областното Събрание на Източна Румелия: най напредъ прѣдставителъ, избранъ отъ Сливенъ, а по-послѣ — членъ на събранието по право. Отъ 1881 до 1885 г. билъ същеврѣменно и членъ на постоянния Комитетъ. Слѣдъ съединението билъ назначенъ членъ на Русенския апелативенъ сѣдъ; слѣдъ това прокуроръ при Пловдивския апелативенъ сѣдъ, а въ 1893 — прѣдседателъ на Търновския апелативенъ сѣдъ. На 1-и януарий 1889 г. билъ повиканъ за Главенъ Секретаръ на Министерството на Правосѣдието, който постъ занимавалъ до 1-и май 1902 г., когато билъ назначенъ прокуроръ при Върховния касационенъ сѣдъ; слѣдъ това билъ назначенъ прѣдседателъ на отдѣление при сѣщия сѣдъ, а на 14 мартъ 1916 г. билъ повиканъ за прѣдседателъ на Кодификационната комисия при министерството на правосѣдието, която длъжностъ той занимава и днесъ. — Прѣзь врѣме на прѣбиванието си въ Пловдивъ той е сътрудничилъ въ *Народний Гласъ*, *Южна България*, *Морица*, а така също въ списанията: *Наука*, *Знание* и *Дума*. Въ *Наука*, между друго, е обнародвалъ статия за *нравственото възпитание*, единъ исторически очеркъ върху *изнамървачето на желѣзницата* и една студия върху *строението на материята отъ гледна точка на модерната наука*. Въ *Знание* е обнародвалъ геологическа студия върху *миналото и бъдащето на нашата планета сиоредъ теоритъ на Нютона, Лапласа, Канта, Дарвина и Хекеля*. Въ *Дума* е писалъ за *сѣдебнитѣ грѣшки и въроятността за грѣшки въ сѣдебнитѣ доказателства*. Слѣдъ като се прѣмѣстилъ въ София, той е писалъ въ *Юридическо списание*, между друго, по затворитѣ въ България, и билъ редовенъ сътрудникъ на *Списанието на юридическото*